

COLLEGE VAN BEROEP
Voor de examens

UITSPRAAK

Uitspraak van het College van Beroep voor de examens ex. artikelen 7.60 e.v. van de Wet op het Hoger Onderwijs en Wetenschappelijk Onderzoek inzake

(naam)
(straat + huisnummer)
(postcode + woonplaats)

appellant,

tegen

Academie Mens en Maatschappij (AMM)
vertegenwoordigd door (naam), voorzitter examencommissie AMM,
verweester.

Partijen worden hierna aangeduid als de student en de examencommissie.

Het College van Beroep, zitting houdende op 15-02-2024 en wegens het aanhouden van de zaak vervolgens bijeengekomen op 10-04-2024, gehoord de partijen en gezien de stukken,

overweegt ten aanzien van de feiten,

1. De student heeft op 7 december 2023 beroep aangetekend tegen het besluit van de examencommissie om de resultaten van een aantal door de examencommissie nader geduide kennistoetsen, welke door student vanaf november 2017 zijn afgelegd, ongeldig te verklaren. Aangezien een aantal van de ongeldig verklaarde kennistoetsen deel uitmaakt van het door student afgelegde propedeutisch examen, ziet de examencommissie zich eveneens genoodzaakt over te gaan tot intrekking van het door student behaalde propedeutisch getuigschrift. Dit besluit is door de examencommissie genomen naar aanleiding van een strafzaak ter zake van toetsvragendiefstal waarbij student betrokken was, hetgeen ook heeft geresulteerd in een veroordeling van student.
2. De student voert in zijn beroepschrift samengevat aan dat het veroordelend vonnis van de rechter heeft enkel betrekking op de periode 27 augustus 2020 t/m 14 februari 2022. Student is het derhalve niet eens met het besluit dat de door hem gemaakte toetsen daterend van voor 27 augustus 2020 ongeldig worden verklaard. Het ongeldig verklaren van de resultaten van deze toetsen is volgens student niet in lijn met de gerechtelijke uitspraak en dus onterecht.
Daarnaast voert student aan dat de examencommissie zich in haar besluitvorming enkel baseert op een verklaring die in het kader van het strafproces door een medeverdachte ter zitting zou zijn gedaan. Deze verklaring van de medeverdachte inhoudende dat hij de toetsen al vanaf 2017 zou hebben doorgespeeld, terwijl hij in zijn verklaringen bij de politie aangeeft hier pas tegen het einde van 2020 mee te zijn begonnen, roept naar de mening van student vraagtekens op. Aan de

betrouwbaarheid van de verklaring moet naar de mening van student dan ook worden getwijfeld, temeer nu ook door het door Saxion ingeschakelde recherchebureau is vastgesteld dat deze kwestie eerst vanaf eind 2020 speelt. Student bestrijdt dat hij voorafgaand aan de afname van toetsen ongeoorloofd kennis heeft genomen van de toetsvragen c.q. -opgaven van meerdere toetsen en stelt dat er geen enkel bewijs is dat hij al voor 2020 beschikte over gestolen toetsen.

3. De examencommissie voert allereerst aan dat, wat betreft de beroepsgrond dat het besluit van de examencommissie niet in lijn is met de uitspraak van de strafrechter, de examencommissie als bestuursrechtelijk orgaan niet gebonden is aan de scope die in een strafrechtelijke uitspraak wordt gehanteerd. Verder wordt benadrukt dat de plicht tot borging van de integriteit van tentamens en de (bijbehorende) bevoegdheid tot het ongeldig verklaren van een resultaat conform de WHW bij de examencommissie berust en dat de examencommissie verantwoordelijk is voor het borgen van de kwaliteit van de tentamens en examens en daarmee van de diploma's.

De examencommissie voert daarnaast aan dat de medeverdachte in het kader van de zitting bij de strafrechter heeft verklaard dat hij vanaf 2017 de betreffende toetsen eerst als vriendendienst ter beschikking stelde en dat student tot de desbetreffende vrienden hoorde. Hieruit blijkt volgens de examencommissie dat vanaf 2017 wellicht geen toetsvragen verkocht zijn, maar dat de medeverdachte al wel vanaf die tijd toetsvragen aan zijn vrienden (waartoe dus ook student behoort) ter beschikking heeft gesteld. De examencommissie is van mening dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat student fraude heeft gepleegd, door voorafgaand aan de afname van de toetsen ongeoorloofd kennis te nemen van de toetsvragen c.q. -opgaven van meerdere toetsen. Derhalve is vanaf 2017 de integriteit van de door student behaalde toetsresultaten in het geding en kan de examencommissie niet instaan voor de betrouwbaarheid van de vanaf dat moment door student behaalde toetsresultaten. De in het bestreden besluit van de examencommissie opgenomen sanctie is geen bestraffende sanctie, maar betreft een reparatoire sanctie gericht op het wegnemen van de (illegale) gevolgen van de betrokkenheid van student. Nu deze toetsresultaten ook onderdeel zijn van de propedeutische fase van de opleiding, heeft de examencommissie moeten constateren dat daarmee het reeds eerder uitgereikte propedeutisch getuigschrift moet worden ingetrokken. De examencommissie is van mening dat zij het besluit in alle redelijkheid heeft kunnen nemen nu er zorgvuldig onderzoek is gedaan en het besluit doelmatig en rechtmatig tot stand is gekomen.

Het College van Beroep beoordeelt het geschil:

1. Krachtens artikel 7.61 lid 1 sub e, van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (WHW), is het College van Beroep bevoegd te oordelen over het door de student tijdig ingestelde beroep tegen het besluit van de examencommissie.
2. Nu door de examencommissie is gesteld dat student reeds vanaf november 2017, voorafgaand aan de toetsafname, toetsvragen (waarvan student wist dat deze onrechtmatig waren verkregen) ter beschikking gesteld heeft gekregen en dit door student wordt bestreden, ligt het op de weg van de examencommissie zodanige feiten en omstandigheden te stellen dat de door haar getrokken conclusie kan worden gewettigd. De examencommissie heeft haar conclusie gebaseerd op een door de medeverdachte gedane uitlating tijdens de mondelinge behandeling van de strafzitting ter zake van de toetsvragendiefstal. De

verklaring van de medeverdachte dat hij vanaf 2017 bij wijze van vriendendienst toetsen ter beschikking heeft gesteld aan student blijkt echter niet uit de overlegde stukken, noch uit het proces-verbaal van de strafzitting. Uit het proces-verbaal van het politieverhoor blijkt weliswaar dat student toetsen heeft opgevraagd en gekregen van de medeverdachte, echter blijkt niet dat dit voor 2020 gebeurde. Behalve dat student en medeverdachte bij dezelfde voetbalvereniging voetbalden, blijkt uit de stukken tussen hen verder niet van (vriendschappelijk) contact in die periode. Ook uit de verklaring van een andere medeverdachte waarin gesteld wordt dat hij al vanaf 2017 toetsen aan vrienden verstrekte kan niet worden geconcludeerd dat het student is die toetsen van hem zou hebben ontvangen aangezien deze medeverdachte en student in de processen-verbaal van de politieverhooren hebben aangegeven elkaar niet te kennen. Naar het oordeel van het College heeft de examencommissie voor haar conclusie dat student reeds vanaf november 2017, voorafgaand aan de toetsafname, ongeoorloofd kennis heeft kunnen nemen van toetsvragen dan ook te weinig bewijs bijgebracht. De omstandigheid dat in het door de examencommissie genomen besluit sprake is van een reparatoire sanctie c.q. maatregel gericht op herstel maakt een en ander niet anders.

3. Het College is van oordeel dat de door de examencommissie aangedragen feiten en omstandigheden niet zodanig draagkrachtig zijn dat de examencommissie op basis daarvan in redelijkheid tot haar beslissing heeft kunnen komen. Derhalve dient het beroep van student gegrond verklaard te worden.

Het College van Beroep beslist:

Het College van Beroep verklaart het beroep van de student gegrond en vernietigt de beslissing waarvan beroep.

Het College van Beroep:

mr. A.H. Margadant, voorzitter
H. Paassen
B. Grootte Bromhaar
mr. F.W. Beckmann, secretaris

Enschede, 18 april 2024

Secretaris
mr. F.W. Beckmann

Voorzitter
mr. A.H. Margadant

Tegen deze uitspraak kan binnen 6 weken beroep worden ingesteld bij de Raad van State, Postbus 20019 - 2500 EA Den Haag (www.raadvanstate.nl).